

Mardrömsnatten

Skott hördes långt bort men ljudet kom närmare och närmare. Det var ett sådant där ljud som skar sig genom öronen. Jag kände hur paniken steg när skotten började komma närmare. Vad var detta? Varför låter det som skott? Är det verkligen någon som skjuter? Tusen frågor fanns i mitt huvud medan jag duckade för att inte bli träffad av kulorna. Det var helt svart ute nu. Vart var Arvid? Varför har han inte kommit tillbaka än? Har han blivit träffad? Mitt huvud gjorde ont av alla tankar som far runt. Jag hör ett gällt skrik. Vem var det? Jag försökte ta mig upp men någon drog mig tillbaka igen.

- Snälla hjälp! en kvinna låg ner med en skottskada i benet. Jag visste inte vad jag skulle göra. Jag var så omtumlad av händelsen. Hur kunde det bli såhär? Jag och Arvid skulle ju bara på en konsert och ha roligt. Vart är Arvid?! Nu har jag hunnit bli väldigt orolig. Jag börjar gå mot kiosken för att se om han sitter fast. För att ta mig till kiosken behöver jag gå över döda kroppar. Jag mår illa och känner spykänslan uppe i halsen. Jag kan inte hålla mig mycket längre. Jag börjar gå men råkar trampa på någons rygg. Jag skriker. Jag har blod över hela kroppen, men det är inte mitt blod. Det är någon annans. Känslan av att ha någons fortfarande varma blod på sig, hur ska man förklara känslan? Den är hemsk. Jag ser människor springa runt, lika förtvivalade som jag. Jag rycker tag i folks armar och förklarar hur Arvid ser ut och om de sett honom. Men såklart så har ingen ens tanken på att leta efter min vän, när deras vänner också är försvunna. Jag vrålar Arvids namn flera gånger men jag får inget svar. En tjej går förbi. Hon kollar på mig som om det vore något fel på mig.

- Vad är det? frågade jag.

Den blonda korta tjejen svarade:

- Det är ett väldigt stort sår du har på ditt ben, vill du att jag ska ta hand om det?

Vilket sår pratar hon om?

- Jag har inget sår men tack ändå. Tjejen bara skakade på huvudet och fortsatte att gå. Jag kollar ner på mina ben och ser ett stort djupt sår breda ut sig över hela mitt lår. Blev jag skjuten? Hur kunde jag inte känna något? Nu när jag tänkte på det, så gjorde det väldigt, väldigt ont. Jag började sakta att halta framåt.

Det tog inte lång tid innan jag kunde se kioskens mörka långa fasad. Jag kunde se en kille komma närmare och närmare mig. Han höll något i handen. Något stort och avlångt. Himlen började ljusna lite och man kunde se soluppgången långt borta i fjärran. Killen kom närmre. Han var muskulös och han hade en mask på sig. Varför? Jag ville fråga om han sett en kille med brunt och lockigt hår, men inga ord kom fram. Överallt runt mig låg döda människor. Det var en fruktansvärd syn. Jag kände hur spykänslan kröp fram igen. Denna gången väldigt starkt. Nu rörde han på sig. Hans hand rörde sig mot ansiktet där en mask satt hårt fastspänd. Vad gör han? Handen började knäppa loss masken. Skulle jag få se hans ansikte? Paniken kom tillbaka. Nu var masken nästan av och jag kunde se hela ansiktet.

- Leya, sa en röst som lät exakt som Arvids. Det var Arvid. Det enda jag kommer ihåg är att jag stod som paralyserad för en minut. Sen svartnade allt.